

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/100/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121211987
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4121211987.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členov senátu JUDr. Dariny Vargovej a Mgr. Mareka Janigloša, v spore žalobcu: IMA INVEST s.r.o., Hviezdoslavova 41, Zlaté Moravce, IČO: 36 520 349, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. René Hudzovič, s.r.o., Štefánikova tr. 49, Nitra, IČO: 36 860 697, proti žalovanému: Rímskokatolícka cirkev Žilinská diecéza, Jána Kalinčiaka 1, Žilina, IČO: 42 063 043, zastúpený: MAPLE & FISH s.r.o., Žižkova 22B, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 718 432, o určenie neexistencie práva z výpovede a určenie trvania nájomného vzťahu, o odvolaní žalovaného proti výroku II. a III. rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 29Cb/84/2021-336 zo dňa 05. júna 2023, o späťvzatí žaloby žalobcom, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 29Cb/84/2021-336 zo dňa 05. júna 2023 čo do výrokov II. a III. z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh na prerušenie konania (výrok I.), určil, že práva a povinnosti vyplývajúce z listu žalovaného zo dňa 10. 06. 2021 označeného ako „Výpoveď Nájomnej zmluvy č. 1/2009“ nevznikli a nájomný vzťah založený Nájomnou zmluvou č. 1/2009 uzavretou dňa 01. 06. 2009, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 27. 07. 2009 medzi žalovaným ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom trvá (výrok II.) a výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 34, § 39, § 41, § 663 a § 665 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ust. § 1 ods. 1, § 20, § 21 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 10. 2009, § 137 písm. a/, b/, c/ a d/, § 164, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

3. Súd prvej inštancie vychádzal z nasledovného skutkového stavu: dňa 1. júna 2009 bola medzi žalobcom (ako nájomcom) a žalovaným (ako prenajímateľom) uzatvorená Nájomná zmluva č. 1/2009, zmenená Dodatkom č. 1 zo dňa 27. júla 2009, na základe ktorej je žalobca nájomcom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území A., B. C. A. v Nájomnej zmluve podrobne špecifikovaných v čl. I. Predmet nájmu (ďalej len „Nájomná zmluva“). Nájomná zmluva bola v zmysle čl. III. bod 1. uzatvorená na dobu určitú, odo dňa jej podpisu zmluvnými stranami do 31. 12. 2024. V článku VII., bod 2 nájomnej zmluvy bolo určené, že pred uplynutím dohodnutej doby sa nájom môže skončiť písomnou dohodou zmluvných strán, písomnou výpoveďou prenajímateľa (aj bez udania dôvodu) so 6 mesačnou výpovednou lehotou, písomnou výpoveďou nájomcu (aj bez udania dôvodu) s 12 mesačnou výpovednou lehotou alebo odstúpením prenajímateľa od tejto zmluvy podľa bodu 3. tohto článku. Žalovaný listom zo

dňa 10. 06. 2021 označeným ako Výpoveď Nájomnej zmluvy č. 1/2009 vypovedal žalobcovi Nájomnú zmluvu v znení Dodatku č. 1. Vo výpovedi uviedol, že výpovedná lehota je v zmysle článku VII. ods. 2 Nájomnej zmluvy 6 mesiacov a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená žalovanému (čl. VII. ods. 5 Nájomnej zmluvy). Ako vyplýva z doručky k výpovedi, žalobca prevzal výpoveď dňa 14. 06. 2021. Žalobca listom zo dňa 25. júna 2021 označeným ako vyjadrenie k výpovedi Nájomnej zmluvy č. 1/2009 oznámil žalovanému, že výpoveď považuje za účelovú a šikanóznou, motivovanú snahou zbaviť sa žalobcu ako nájomcu. V uvedenom liste žalobca poukázal aj na to, že Okresný súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 7C/134/2012-368 zo dňa 3. júla 2014 (ďalej len „rozsudok 7C/134/2012“), ktorý bol následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co 752/2014-420 zo dňa 7. mája 2015, určil že dojednanie účastníkov v Nájomnej zmluve v čl. VII. bod 2. (týkajúce sa možnosti výpovede) je absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a mal za to, že nájomný vzťah založený nájomnou zmluvou trvá.

4. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal i na rozhodnutie Okresného súdu Nitra č. k. 7C/134/2012-368 zo dňa 03. 07. 2014, právoplatné dňa 25. 08. 2014, v ktorom súd určil, že výpoveď nájomnej zmluvy č. 1/2009 uzavretej dňa 01. 06. 2009 medzi žalovaným Rímskokatolícka cirkev Žilinská diecéza a ako prenajímateľom ako žalobcom IMA INVEST s.r.o., ako nájomcom zmenenej Dodatkom č. 1 k Nájomnej zmluve č. 1/2009 zo dňa 27. 07. 2009 daná listom žalovaného zo dňa 23. 07. 2012 označeným ako Výpoveď nájomnej zmluvy č. 1/2009, je neplatná. Odvolací súd uvedené rozhodnutie potvrdil, pričom mal za to, že dojednanie účastníkov v Nájomnej zmluve č. 1/2009 v čl. VII. bod 2., podľa ktorého pred uplynutím dohodnutej doby nájmu sa nájom môže skončiť písomnou výpoveďou prenajímateľa (aj bez udania dôvodu) so 6-mesačnou výpovednou lehotou a písomnou výpoveďou nájomcu (aj bez udania dôvodu) s 12 mesačnou výpovednou lehotou, je absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože je v rozpore s ustanovením § 21 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z., podľa ktorého minimálna doba nájmu v čase uzatvorenia zmluvy bola 10 rokov. V priebehu toho konania začalo na Okresnom súde Nitra konanie vedené sp. zn. 18C/1/2022 medzi žalobcom Rímskokatolícka cirkev, Žilinská diecéza a žalovaným IMA INVEST s.r.o., o vypratanie nehnuteľnosti, kde v rámci tohto konania 18C/1/2022 súd riešil identickú otázku platnosti, resp. neplatnosti výpovede a otázku platnosti, resp. neplatnosti článku VII. ods. 2 nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu ako je predmetom tohto konania. V konaní vedenom pod sp. zn. 18C/1/2022 dňa 13. 10. 2022 došlo k vyhláseniu rozsudku, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá. S poukazom na oboznámenie sa s rozhodnutím 7C/134/2012 zo dňa 03. 07. 2014, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co 752/2014-420 zo dňa 07. 05. 2015 sa súd stotožnil s právnym posúdením uvedeným v odôvodnení týchto rozhodnutí, nakoľko neboli preukázané také nové skutočnosti, ktoré by mal súd pri rozhodovaní zohľadniť.

5. Súd prvej inštancie sa prioritne zaoberal tým, či je na podanej žalobe naliehavý právny záujem a stotožnil sa s názorom žalobcu, že vzťah medzi stranami sporu možno z dlhodobého hľadiska označiť ako vzťah právnej neistoty, ktorá vyžaduje opakované zásahy práve aj zo strany súdu (uvedené je súdu zrejmé aj z množstva súdnych konaní, ktorého stranami sporu sú práve žalobca a žalovaný). Za tohto stavu je pre žalobcu jediným prostriedkom ochrany taký výrok súdneho rozhodnutia, ktorý potvrdí, že pravosť druhej výpovede neexistujú, resp. nájomný vzťah trvá. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že pokiaľ by súd v tomto konaní neposkytol žalobcovi ochranu práve z dôvodu existencie konania o vypratanie, následkom jeho rozhodovacej činnosti by bolo, že by na strane žalobcu došlo k zákonom neprípustným spôsobom a za zákonom neupravených podmienok k zmareniu možnosti disponovať jeho vlastnou žalobou podľa vlastného uváženia, rozhodnutia a presvedčenia a to s ohľadom na právo o ktorom sa domnieva, že mu prináleží. Pokiaľ konanie o neexistenciu práv z druhej výpovede bude ukončené inak, než určovacím výrokom vo veci samej, nakoľko Žilinská diecéza môže návrh na vypratanie nehnuteľnosti vziať aj počas odvolacieho konania späť v celom rozsahu (18C/1/2022), v dôsledku čoho konanie o vypratanie by bolo zastavené. Pokiaľ by toto konanie o neexistenciu práv z výpovede bolo ukončené z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu a Žilinská diecéza by následne vzala žalobu o vypratanie späť (18C/1/2022), žalobca v tomto konaní by sa mohol dostať do právne ťažko riešiteľnej situácie. V uvedenej súvislosti by bol žalobca nútený podávať ďalšiu žalobu, určovaciu žalobu, príp. aj žalobu na plnenie, čo rozhodne nemožno pokladať za stav právnej istoty. V tomto prípade je tak naliehavý právny záujem odôvodnený konkrétnou potrebou úpravy pomerov.

6.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“));

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP);
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP);
- rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

6.2 V ďalšej časti opísal skutkový stav a ďalej tvrdil, že súd prvej inštancie nebol viazaný rozhodnutím z konania sp. zn. 7C/134/2012, nakoľko v zmysle platnej právnej úpravy - ako aj v zmysle desaťročia trvajúcej (česko-)slovenskej civilno-procesualistickej tradície – platí, že len výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozhodnutia, ktorá nadobúda právoplatnosť a je záväzná pre strany sporu v zmysle § 228 ods. 1 CSP. Právne (ale ani skutkové) posúdenie uvedené v odôvodnení súdneho rozhodnutia nie je žiadnym „právoplatným vyriešením určitej otázky hmotnoprávneho vzťahu“, ktorým by bol súd v inom, neskoršom konaní viazaný. Výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť. Poukázal na judikatúru týkajúcu sa uvedenej veci, a to rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 06. 2014, sp. zn. 4 Cdo 231/2013, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 10. 2014, sp. zn. 2 MCdo 2/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 12. 06. 2014, sp. zn. 26 Cdo/2804/2012, z ktorých v abstrakte citoval. Žiadne záväzné vyriešenie predbežnej otázky tohto súdneho konania v konaní 7C/134/2012 s ohľadom na vyššie uvedenú jednoznačnú právnu teóriu a konštantnú judikatúru najvyšších súdnych autorít v Slovenskej republike a v Českej republike ohľadom právnej záväznosti vyriešenia predbežnej otázky len vtedy, ak bola táto v predchádzajúcom právoplatne ukončenom súdnom konaní poňatá do výroku súdneho rozhodnutia, možno uzavrieť, že v konaní 7C/134/2012 nebola záväzne vyriešená žiadna predbežná otázka tohto súdneho konania. Jediná otázka hmotnoprávneho vzťahu medzi sporovými stranami, ktorá bola v konaní 7C/134/2012 záväzne vyriešená, je otázka platnosti/neplatnosti výpovede 2012, nakoľko len posúdenie tohto aspektu hmotnoprávneho vzťahu medzi sporovými stranami bolo poňaté do výroku rozsudkov v konaní 7C/134/2012. Otázka platnosti/neplatnosti výpovede 2012 však vôbec nie je predmetom tohto súdneho konania.

6.3 V časti III. odvolania poukázal žalovaný na nesprávne skutkové zistenia – odlišné oproti konaniu 7C/134/2012. Namietal, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že výpoveď 2021 bola daná za úplne iných skutkových okolností – po uplynutí (údajnej) zákonom uloženou „minimálnej doby nájmu 10 rokov“ v zmysle prvej vety § 21 ods. 2 Zákona o nájme pozemkov, zatiaľ čo výpoveď 2012 bola daná v rámci tejto údajnej „minimálnej doby nájmu“.

6.4 V časti IV. odvolania sa venoval nesprávnemu hmotnoprávnemu posúdeniu a iným vadám rozsudku. Poukázal na to, že ustanovenie § 21 ods. 2 Zákona o nájme pozemkov vôbec neupravuje otázku možnosti alebo nemožnosti subjektov súkromnoprávných vzťahov dojednať si právo vypovedať nájmnú zmluvu. Predmetné zákonné ustanovenie nezakazuje subjektom súkromnoprávných vzťahov takéto právo si dohodnúť. Zmluvné ustanovenie o možnosti vypovedať nájmnú zmluvu uzavretú na dobu určitú pritom nie je ničím iným ako dohodou strán, ktorou tieto umožňujú, aby - za splnenia dohodnutých zmluvných podmienok - bola zmluva ukončená skôr, t. j. aby doba trvania bola kratšia ako dispozitívne zákonom stanovená minimálna doba nájmu 10 rokov, a to ak o takúto kratšiu dobu nájmu prejaví záujem jedna zmluvná strana (podaním výpovede). Bez ohľadu na uvedené, Výpoveď 2021 bola podaná dňa 14. 06. 2021, t. j. po uplynutí (údajnej) zákonnej minimálnej doby nájmu 10 rokov, takže neexistuje jediný právny dôvod, pre ktorý by malo byť zmluvné ustanovenie (čl. VII. ods. 2. Nájomnej zmluvy) umožňujúce vypovedať Nájmnú zmluvu po uplynutí (údajnej) zákonnej minimálnej doby nájmu absolútne neplatné.

6.5 Ďalej žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku vôbec nevysporiadal ani s ďalším podstatným argumentom žalovaného, a to či v Nájomnej zmluve dohodnutá určitá doba nájmu do 31. 12. 2024 (t. j. približne 15,5 roku), nie je v rozpore s druhou vetou § 21 ods. 2 Zákona o nájme pozemkov, a či teda Nájomná zmluva ako celok nie je z tohto dôvodu absolútne neplatná.

6.6 Žalovaný nakoniec poukázal na skutočnosť, že predmetom Nájomnej zmluvy boli aj iné ako lesné pozemky, a to najmä poľnohospodárske pozemky. Na tieto sa však údajná zákonná minimálna doba nájmu podľa § 21 ods. 2 Zákona o nájme pozemkov nevzťahuje. Súd prvej inštancie sa však s odlišnou právnou úpravou vo vzťahu k iným ako lesným pozemkom, ktoré boli taktiež predmetom Nájomnej

zmluvy (a teda aj výpovede 2021) vôbec nevysporiadal. Z napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, prečo by čl. VII. ods. 2 Nájomnej zmluvy (umožňujúci nájomný vzťah ukončiť výpoveďou) mal byť absolútne neplatný aj vo vzťahu k iným ako lesným pozemkom, na základe ust. § 21 ods. 2 Zákona o nájme pozemkov týkajúceho sa výlučne lesných pozemkov, a prečo by teda výpoveď 2021 mala byť neplatná aj vo vzťahu k týmto iným ako lesným pozemkom.

6.7 S ohľadom na vyššie uvedené dôvody teda žalovaný výpoveďou 2021 platne ukončil nájomný vzťah založený Nájomnou zmluvou, a tento nájomný vzťah zanikol uplynutím výpovednej lehoty dňa 31. 12. 2021. II. výrok rozsudku a III. výrok rozsudku (o trovách konania, ktorý je výrokom závislým od výroku II. rozsudku) je teda nesprávny a nezákonný. Žalovaný preto z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v súlade s § 388 CSP zmenil rozsudok v rozsahu výroku II. a výroku III. tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalovanému prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alebo alternatívne, aby odvolací súd v súlade s § 389 CSP v spojení § 391 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku II. a výroku III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7.1 Žalobca podal k odvolaniu žalovaného vyjadrenie a uviedol, že žalovaným uvádzané dôvody sú konštatované len čisto formálne, a sú vyjadrením nespokojnosti s rozhodnutím súdu prvej inštancie - ktorý v skutočnosti ale ani nemohol rozhodnúť inak (ako sa o tom podrobnejšie zmiňujeme nižšie) - než žalobe vyhovieť. V úvode osobitne zdôraznil, že podstata celého sporu je založená na tom, že Žilinská diecéza (žalovaný) napriek jestvujúcemu zmluvnému vzťahu [založenému nájomnou zmluvou č. 1/2009 zo dňa 1. júna 2009, v znení jej Dodatku č. 1 zo dňa 27. júla 2009 (ďalej len „Nájomná zmluva“), v zmysle ktorej (článok III, bod 1) bolo dohodnuté, že nájomný vzťah trvá do 31. 12. 2024], sa tento (vzťah) snaží povaliť, a to doslova za každú cenu, a to aj napriek tomu, že IMA INVEST, s.r.o. (žalobca) si vždy a riadne plnila všetky svoje povinnosti z Nájomnej zmluvy plynúce. Žilinská diecéza totiž od Nájomnej zmluvy odstúpila, a to dokonca až 4 krát a zároveň dala spoločnosti IMA INVEST, s.r.o. aj dve výpovede. Na tomto mieste a pre úplnosť poznamenal, že pokiaľ ide o všetky štyri odstúpenia od Nájomnej zmluvy, tieto boli vyhlásené za absolútne neplatné, rovnako tak bola za absolútne neplatnú vyhlásená aj prvá výpoveď, a to rozsudkom Okresného súdu v Nitre č. k. 7C/134/2012-368 zo dňa 3. júla 2014, ktorý bol následne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co 752/2014-420 zo dňa 7. mája 2015, pričom v rámci konania 7C bolo zároveň určené (aj to), že dojednanie účastníkov v Nájomnej zmluve v čl. VII. bod 2. (týkajúce sa možnosti výpovede) je absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ako absolútne neplatná bola (prejudiciálne) posúdená aj druhá výpoveď [daná Žilinskou diecézou listom zo dňa 10. júna 2021, ktorá je zároveň aj predmetom merita veci v tomto konaní], a to v konaní vedenom na Okresnom súde v Nitre pod č. k. 18C/1/2022, v ktorom sa Žilinská diecéza (v postavení žalobcu) domáha voči spoločnosti IMA INVEST, s.r.o. (v postavení žalovaného) vypratania nehnuteľností, ktoré sú predmetom Nájomnej zmluvy, a to práve titulom Výpovede 2021.

7.2 Pokiaľ ide o výpoveď 2021, túto Žilinská diecéza síce odôvodnila s poukazom na vyššie zmienený článok VII. bod 2. Nájomnej zmluvy, avšak právne významnou je tá skutočnosť, že uvedený článok (VII. bod 2 Nájomnej zmluvy) bol v konaní 7C vyhlásený za absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa síce úporne snaží presvedčiť konajúci odvolací súd (a činil tak i pred súdom prevej inštancie), že právne závery z právoplatne skončeného konania 7C (v ktorom bola posudzovaná otázka neplatnosti Výpovede 2012) údajne nie sú na náš prípad (t. j. na výpoveď 2021) aplikovateľné, no v skutočnosti je opak pravdou.

7.3 V súvisiacom konaní (vedenom na Okresnom súde v Nitre pod č. k. 18C/1/2022), v ktorom sa Žilinská diecéza (v postavení žalobcu) domáha voči spoločnosti IMA INVEST, s.r.o. (v postavení žalovaného) vypratania nehnuteľností, ktoré sú predmetom Nájomnej zmluvy a to titulom výpovede 2021, bol dňa 13. októbra 2022 vyhlásený rozsudok, ktorým súd žalobu Žilinskej diecézy (na vypratanie nehnuteľností) zamietol v celom rozsahu. Čo je pritom podstatným je fakt, že Žilinská diecéza sa v súvisiacom konaní domáhala vypratania nehnuteľností práve na podklade identickej výpovede, t. j. na podklade výpovede 2021, ktorej neplatnosť je predmetom posúdenia aj v tomto konaní.

7.4 Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie sa prioritne a zároveň dôsledne vysporiadal s otázkou naliehavého právneho záujmu (na podanej žalobe). Súdom prvej inštancie (v uvedenej súvislosti) síce na jednej strane poukázal aj na súvisiace konanie (v rámci ktorého bola Výpoveď 2021 prejudiciálne posúdená ako neplatná), no na druhej strane zdôraznil, že právny stav,

ktorý jestvuje v súčasnosti, rozhodne nemožno považovať za stav, ktorý je spôsobilý nastoliť stabilitu vzťahov medzi stranami sporu. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobcu, aj v tom, že pokiaľ by neposkytol žalobcovi súdnu ochranu (práve a len) z dôvodu existencie súvisiaceho konania (o vypratanie), následkom jeho rozhodovacej činnosti by bolo, že na strane žalobcu dôjde (zákonom neprípustným spôsobom a za zákonom neupravených podmienok) k zmareniu možnosti disponovať jeho vlastnou žalobou podľa vlastného uváženia, rozhodnutia a presvedčenia a to s ohľadom na právo o ktorom sa domnieva, že mu prináleží.

7.5 Vo vzťahu k právoplatným rozhodnutiam v iných civilných sporových konaniach (vo všeobecnosti) dal žalobca do pozornosti aj jeden zo základných princípov Civilného sporového poriadku, ktorým je predvídateľnosť súdnych rozhodnutí. V uvedenej súvislosti poukazujeme na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 275/2018 zo dňa 25. júna 2019, z ktorého citoval.

7.6 V ďalšej časti sa žalobca vyjadril k ďalšej judikatúre, na ktorú poukazoval žalovaný a uviedol, že žalovaný opomína zásadnú skutočnosť a to, že súdy v konaniach vedených o nárokoch strán sporu plynúcich z Nájomnej zmluvy sa zaoberali a to ex offio i otázkou platnosti predmetnej Nájomnej zmluvy, v niektorých konaniach priamo a v niektorých nepriamo konšatovali platnosť predmetnej Nájomnej zmluvy, pritom vyriešenie tejto otázky hmotnoprávneho vzťahu strán sporu spôsobom tak, ako ju súdy vyriešili v iných konaniach je z dôvodu zásady prejudiciality záväzná i pre súd rozhodujúci v tejto prejednávanej veci (rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 Cdo/44/2010 a sp. zn. 4 Obdo 6/2020). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a ich právnu kvalifikáciu žalobca navrhuje, aby odvolací súd vydal v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP rozsudok, ktorým rozsudok potvrdí a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

8. Po predložení veci odvolaciemu súdu bolo nariadené odvolacím súdom pojednávanie na deň 19. 03. 2025. Následne žalobca podaním zo dňa 17. 03. 2025 vzal v súlade s ust. § 144 CSP späť žalobu zo dňa 19. 10. 2021 v časti: o určenie, že nájomný vzťah založený Nájomnou zmluvou č. 1/2009 uzavretou dňa 01. 06. 2009, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 27. 07. 2009 medzi žalovaným ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom, trval a žiadal, aby odvolací súd v súlade s ust. § 370 ods. 2, veta druhá CSP späťvzatie žaloby v časti: o určenie, že nájomný vzťah založený Nájomnou zmluvou č. 1/2009 uzavretou dňa 01. 06. 2009, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 27. 07. 2009 medzi žalovaným ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom, trvá, pripustil, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 29Cb/84/2021-336 zo dňa 05. 06. 2023 v časti jeho výroku II., ktorá znie: „a nájomný vzťah založený Nájomnou zmluvou č. 1/2009 uzavretou dňa 01. 06. 2009, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 27. 07. 2009, medzi žalovaným ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom, trvá.“ a konanie v uvedenej časti zastavil. Súčasne navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 29Cb/84/2021-336 zo dňa 05. 06. 2023 podľa § 387 ods. 1 CSP v jeho výroku I., v časti jeho výroku II., ktorá znie: „Súd určuje, že práva a povinnosti vyplývajúce z listu žalovaného zo dňa 10. 06. 2001 označeného ako: „Výpoveď Nájomnej zmluvy č. 1/2009“ nevznikli.“ a v jeho výroku III. ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

9. Žalovaný na výzvu odvolacieho súdu, či so späťvzatím časti žaloby, ako ju špecifikoval žalobca, súhlasí uviedol, že žalovaný súhlasí so späťvzatím časti žaloby uvedeným v žalobcovom späťvzatí časti žaloby.

10.1 Odvolací súd následne upozornil strany sporu, že bude posudzovať naliehavý právny záujem na zostávajúcej časti žaloby. Žalobca v ďalšom podaní zo dňa 29. 04. 2025, vzhľadom na právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/65/2024-582 zo dňa 19. 02. 2025 vzal v súlade s ust. § 144 CSP späť v celom rozsahu žalobu zo dňa 19. 10. 2021 a žiadal, aby odvolací súd podľa § 370 ods. 1 CSP rozhodol o pripustení späťvzatia žaloby, aby v súlade s ust. § 370 ods. 2, veta druhá CSP späťvzatie žaloby pripustil, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 29Cb/84/2021-336 zo dňa 05. 06. 2023 v celom rozsahu a konanie zastavil. Súčasne navrhol, aby odvolací súd o trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 257 CSP a žalovanému náhradu trov konania – prvoinštančného a ani odvolacieho nepriznal.

10.2 Žalobca v podaní uviedol, že žalovaný dal žalobcovi svojim listom zo dňa 10. 06. 2021 označeným ako: „Výpoveď Nájomnej zmluvy č. 1/2009“ výpoveď z Nájomnej zmluvy č. 1/2009 zo dňa 01. 06. 2009, zmenenej Dodatkom č. 1 zo dňa 27. 07. 2009. Zo strany žalovaného išlo v poradí už o 6. úkon,

ktorým sa účelovo a protiprávne snažil ukončiť nájomný vzťah založený cit. nájomnou zmluvou, pričom päť predchádzajúcich úkonov žalovaného (výpoveď, odstúpenia od zmluvy) bolo súdom právoplatne vyhlásených za neplatné. Žalobcovi v čase doručenia vyššie uvedenej výpovede žalovaného zo dňa 10. 06. 2021 zákon neposkytoval inú možnosť ochrany jeho práv ako podanie žaloby o určenie neexistencie práva z výpovede, pretože na podanie žaloby na plnenie (napr. na vypratanie nehnuteľností) bol v tomto prípade aktívne legitimovaný výlučne žalovaný. Žalobca, ktorému nezostávalo nič iné, len aktivovať určovaciu žalobu ako „ultimum refugium“, teda posledné východisko obrany a následnej ochrany svojich práv, takúto žalobu podal dňa 19. 10. 2021. Až následne, takmer 3 mesiace po podaní žaloby žalobcom podal žalovaný dňa 12. 01. 2022 žalobu o vypratanie nehnuteľností práve titulom jeho vyššie uvedenej výpovede (konanie vedené na OS Nitra pod sp. zn. 29Cb/84/2021). O žalobe žalobcu rozhodol Okresný súd Nitra svojím rozsudkom č. k. 29Cb/84/2021-336 zo dňa 05. 06. 2023, avšak spis bol v uvedenej veci predložený odvolaciemu súdu (Krajský súd Nitra) na rozhodnutie o odvolaní žalovaného až dňa 05. 11. 2024, teda takmer jeden a pol roka po tom, čo bol v predmetnej veci vyhlásený rozsudok súdu prvej inštancie. Týmto postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorá skutočnosť evidentne spôsobila, že o žalobe na vypratanie nehnuteľností bolo právoplatným rozhodnutím rozhodnuté skôr (rozsudok KS Nitra č. k. 25Co/65/2024-582 zo dňa 19. 02. 2025), ako došlo k právoplatnému rozhodnutiu o určovacej žalobe (konanie prebiehajúce na KS Nitra pod č. k. 11Co/100/2024). Za tieto výnimočné okolnosti procesnej situácie (porušenie procesných práv žalobcu a nimi spôsobený následok spočívajúci v strate naliehavého právneho záujmu, na určení ktorého sa žalobca svojou žalobou domáhal) a ani za zákonnú nemožnosť domáhať sa zo strany žalobcu v čase podania výpovede nájomnej zmluvy ochrany svojich práv iným spôsobom ako podaním určovacej žaloby, žalobca nenesie žiadnu zodpovednosť a nemôžu mu byť tieto okolnosti pričítané na ťarchu a premietnuté do povinnosti zaplatiť žalovanému náhradu trov konania a to toľko v prípade, keď výpoveď žalovaného bola nezákonná a neplatná (viď rozsudok KS Nitra č. k. 25Co/65/2024-582 v spojitosti s rozsudkom OS Nitra č. k. 18C/1/2022-459).

10.3 Charakter tohto konania spočívajúci okrem iného v nemožnosti žalobcu domáhať sa ochrany svojich práv iným spôsobom ako podaním určovacej žaloby, v nemožnosti žalobcu podať žalobu na plnenie a ani žiadnym spôsobom vyvolať podanie takejto žaloby žalovaným, vyššie popísané výnimočné okolnosti procesnej situácie, kde porušenie čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd súdom prvej inštancie pri predkladaní veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu spôsobilo stratu naliehavého právneho záujmu, na určení ktorého sa žalobca svojou žalobou domáhal, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu (spor vyvolal žalovaný podaním účelovej, nezákonnej a neplatnej výpovede, následne v priebehu sporu uvádzal účelové skutkové a právne konštrukcie) a v neposlednom rade neprimeraná tvrdosť, ktorá by v prípade povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania dopadla na žalobcu, ktorý v predmetnom spore uplatnil dôvodný nárok, jednoznačne odôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP v prejednávanej veci.

11.1 Žalovaný k výzve odvolacieho súdu k späťvzatiu žaloby podal vyjadrenie, so späťvzatím žaloby v celom rozsahu súhlasil.

11.2 Pokiaľ ide o návrh žalobcu na aplikáciu ust. § 257 CSP, a teda aby odvolací súd nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov - s týmto žalovaný nesúhlasil a trval na svojom nároku na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalobca v tejto súvislosti vyššie navrhovaný postup odôvodnil tým, že (i) po podaní výpovede 2021 zo strany žalovaného nemal (údajne) k dispozícii inú možnosť ochrany svojich práv, len žalobu o určenie neexistencie práva z výpovede (nakoľko aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby o vypratanie bol žalovaný) a tiež tým, že (ii) v paralelnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18C/1/2022 o vypratanie nehnuteľností (ďalej len „konanie 18C/1/2022“) - v ktorom konajúci súd musel otázku ne/platnosti výpovede 2021 posudzovať - bolo právoplatne rozhodnuté skôr, ako v tomto súdnom konaní vedenom na odvolacom súde pod sp. zn. 11Co/100/2024, čo (podľa žalobcu) spôsobilo, že stratil naliehavý právny záujem v tomto súdnom konaní - uvedená argumentácia žalobcu nemôže obstať.

11.3 Žalovaný prezentoval názor, že žalobca mal a mohol zobrať žalobu v tomto súdnom konaní (o určenie neexistencie práva z výpovede) späť, akonáhle mu bola doručená žaloba žalovaného o vypratanie nehnuteľností na základe výpovede 2021 (na základe ktorej sa vedie konanie 18C/1/2022 - aktuálne v štádiu po podaní dovolania zo strany žalovaného). Žalobca podal žalobu o vypratanie nehnuteľností na Okresný súd Nitra dňa 11. 02. 2022 - týmto momentom tak vznikla povinnosť

konajúceho súdu v danom konaní 18C/1/2022 posúdiť ne/platnosť výpovede 2021 - a tým sa tak celé toto konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 29Cb/84/2021 (a na odvolacom súde pod sp. zn. 11Co/100/2024) stalo nadbytočným a žalovanému tým len vznikali nemalé náklady na obranu svojich práv.

11.4 Žalovaný neexistenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu v tomto súdnom konaní namietal opakovane, pričom to bol práve žalobca, ktorý nehospodárne trval na vedení tohto súdneho sporu a nevzal žalobu späť momentom začatia konania 18C/1/2022. Inými slovami, je tak nepodstatné, v ktorom z konaní bolo právoplatne rozhodnuté skôr – a teda nemôže byť žalovanému na ľarchu to, že žalobca vzal žalobu v tomto súdnom konaní späť až po vyše 2,5 roku odo dňa, kedy tak mohol bez akýchkoľvek rizík urobiť po prvýkrát. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby či už úplného alebo čiastočného (§ 145 CSP), z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania (§ 161 ods. 1 CSP), z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť (§ 161 ods. 3 CSP). S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Nitre vydal nasledovné uznesenie, ktorým rozhodne: Odvolací súd pripúšťa späťvzatie žaloby v celom rozsahu, rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 29Cb/84/2021 – 336 zo dňa 05. 06. 2023 zrušuje a konanie zastavuje. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodujúc o čiastočnom späťvzatí žaloby a následne o späťvzatí žaloby v celom rozsahu bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), postupoval v súlade s ustanovením § 370 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. (2) Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

13. Pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby odvolací súd vychádzal z toho, že právo disponovať so žalobou má výlučne žalobca. Žalobca svojimi späťvzatiami prejavil voči súdu vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo. V tomto prípade odvolací súd urobil záver, že sú dané podmienky na pripustenie späťvzatia žaloby, pričom vychádzal aj z toho, že žalovaný so späťvzatím žaloby prejavil súhlas. V súlade s citovaným ustanovením procesného predpisu odvolací súd preto späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (v tej časti, v ktorej nenadobudol právoplatnosť) a konanie zastavil.

14. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez nároku súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zaviniła zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu skúmať pri rozhodovaní o náhrade trov konania procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch stranách. Ak vzal žalobca svoju žalobu späť bez uvedenia dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie sa žalovaného, nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému a vtedy trovy konania znáša žalobca. V danom prípade žalobca vzal žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a preto odvolací súd rozhodol tak, že priznal žalovanému proti žalobcovi z

dôvodu procesného zavinenia zastavenia konania zo strany žalobcu, plný nárok na náhradu trov celého konania.

16. Žalobca v podaní, ktorým vzal žalobcu v celom rozsahu späť navrhol súdu, aby o trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 257 CSP, čo odôvodnil správaním sa žalovaného, ktorý opakovane dáva žalobcovi výpoveď z nájomnej zmluvy, keď pre právnu istotu potom musel žalobca siahnuť po žalobe na určenie, že nájomný vzťah medzi stranami sporu trvá.

17. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie strán sporu. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán sporu. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, a prihliadať i na postoj strán v konaní. Z uvedeného výkladu § 257 CSP vyplýva, že pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia možno prihliadať i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Dikcia ustanovenia § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Civilný sporový poriadok pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to jednak dôvody hodné osobitného zreteľa a jednak výnimočné okolnosti, tieto však zákon bližšie nešpecifikuje, ich výklad je ponechaný na súdnu prax. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok). Aplikácia § 257 CSP je možná vo výnimočných prípadoch a je namieste skôr reštriktívny výklad, keďže ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP), ako aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP).

18. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že výnimočné okolnosti procesnej situácie (porušenie procesných práv žalobcu a nimi spôsobený následok spočívajúci v strate naliehavého právneho záujmu, na určenie ktorého sa žalobca svojou žalobou domáhal) a ani za zákonnú nemožnosť domáhať sa zo strany žalobcu v čase podania výpovede nájomnej zmluvy ochrany svojich práv iným spôsobom ako podaním určovacej žaloby, a teda že žalobca nenesie žiadnu zodpovednosť a nemôžu mu byť tieto okolnosti pričítané na ťarchu a premietnuté do povinnosti zaplatiť žalovanému náhradu trov konania a to toľko v prípade, keď výpoveď žalovaného bola nezákonná a neplatná (viď rozsudok KS Nitra č. k. 25Co/65/2024-582 v spojitosti s rozsudkom OS Nitra č. k. 18C/1/2022-459). Z pripojeného spisu odvolací súd zistil, že žaloba v tomto konaní bola na súd prvej inštancie doručená dňa 19. 10. 2021 (ktorou sa žalobca domáhal určenia, že práva a povinnosti vyplývajúce z listu žalovaného zo dňa 10. 06. 2021 označeného ako výpoveď z nájomnej zmluvy č. 1/2009 nevznikli a nájomný vzťah založený nájomnou zmluvou trvá). Dňa 16. 11. 2021 na základe výzvy konajúceho súdu zaplatil žalobca súdny poplatok. Následne súd prvej inštancie vyzval žalovaného uznesením zo dňa 14. 12. 2021 na vyjadrenie k podanej žalobe a na základe jeho žiadosti o predĺženie určenej lehoty na vyjadrenie predĺžil súd lehotu do 17. 01. 2022, kedy aj bolo súdu prvej inštancie doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe v tomto konaní. Následne súd výzvou zo dňa 15. 02. 2022 odstraňoval vady predloženého plnomocenstva žalovaného. Z rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 18C/1/2022 zo dňa 13. 10. 2022 (ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/65/2024 zo dňa 19. februára 2025) bolo zistené a vyplýva to aj z vyjadrenia samotného žalovaného, že dňa 12. 01. 2022 bola podaná žaloba o vypratanie nehnuteľností, ktoré tvoria predmet Nájomnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 01. 06. 2009 č. 1/2009 v znení jej Dodatku č. 1, a to na základe výpovede prenajímateľa (Rímskokatolícka cirkev, Žilinská diecéza) zo dňa 10. 06. 2021, t. j. totožnej výpovede, ako bola posudzovaná v tomto konaní. Pokiaľ by teda žalobca mal z hľadiska právnej istoty naliehavý právny záujem na podanej žalobe v čase jej podania, tento stratil najneskôr podaním žaloby o vypratanie (12. 01. 2022), kedy bolo zrejmé, že súd v konaní o vypratanie nehnuteľností tvoriacich predmet nájmu bude posudzovať ne/platnosť výpovede z nájomnej zmluvy. Práva žalobcu, ktoré mali byť ohrozené, boli riešené dňom podania žaloby v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, nakoľko bolo zrejmé, že pokiaľ súd žalobu zamietne,

bude posudzovať výpoveď z nájomnej zmluvy za neplatnú (čo sa aj stalo), a teda neexistoval naliehavý právny záujem na určení, že nájomný vzťah trvá. Vzhľadom na vyššie uvedené, pokiaľ by bol v tomto okamihu (podaním žaloby o vypratanie nehnuteľností, resp. jej doručením žalovanému na vyjadrenie), vzal žalobca žalobu späť, neboli by vznikli trovy konania žalovanému v dôsledku obrany jeho práv v tomto konaní. Úvahy žalobcu o tom, že žalobca v konaní o vypratanie nehnuteľností mohol vziať žalobu späť, sú len v hypotetickej rovine, pričom pokiaľ sa prenajímateľ (cirkev) chcel domôcť svojho práva na vypratanie nehnuteľností na základe výpovede z nájomnej zmluvy a nájomca (IMA INVEST s.r.o.) namietala platnosť výpovede, svojho práva sa nemohol domôcť iným spôsobom, než zvolil, a teda pokiaľ by vzal žalobu (v konaní o vypratanie nehnuteľností) späť, ako to hypoteticky uvádza žalobca v tomto konaní, bol by zrejme rezignoval na uvoľnenie nehnuteľnosti žalobcom v dôsledku podanej výpovede. Skutočnosť, na ktorú ako významnú poukazuje vo svojom podaní (späťvzatí žaloby) žalobca, a to, že z hľadiska nedostatku naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe v tomto konaní malo význam, kedy rozhodol odvolací súd o odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie o vypratání nehnuteľností, súd nepovažoval za právne významnú. Naliehavý právny záujem na podanej žalobe totiž stratil žalobca už podaním samotnej žaloby o vypratanie (v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 18C/1/2022), pretože sa viedli popri sebe konania, v ktorých bola riešená ako prejudiciálna otázka neplatnosti výpovede z nájomnej zmluvy zo dňa 10. 06. 2021.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).